

3. Spolupracujeme ako don Bosco na Otcovom pláne spásy

Boh túži po spásе všetkých ľudí, aby ho poznali a milovali. My sme dostali milosť a dary, aby sme na tom spolupracovali. Naším prvým vzorom je Kristus: on je prameňom a počiatkom celého apoštolátu Cirkvi, je zrejmé, že plodnosť apoštolátu závisí od životného spojenia s Kristom, ako to on sám hovorí: „Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť“ (II. Vat. konc. O apoštoláte laikov,3). Preto milovať Krista, mať k nemu vrúcny vzťah, poznávať ho v meditácii evanjelia, vnímať podnety Ducha, ktorého nám denne dáva, mať častú účasť na Eucharistii, to sú základné podmienky pre to, aby sme spolupracovali na spásе ľudí.

Salezián spolupracovník sa cíti byť živou súčasťou Cirkvi, uvedomuje si, že ak sa správa ako autentický saleziánsky apoštol tam, kde žije a pracuje, je skutočne "Božím spolupracovníkom" pri uskutočňovaní svojho plánu spásy. Svojím životom a každodenným apoštolátom pracuje na definitívnom úspechu dejín, na jedinej skutočnosti, ktorá sa skutočne počíta a nikdy sa nepomíne. Ak bude neustále udržiavať túto víziu pri živote, potom bude pokračovať vo svojom apoštoláte a svojom úsilí s nadšením a odvahou.

Božie slovo 1Kor 3, 6 – 11

Ja som sadil, Apollo polieval, ale Boh dáva vzrast. A tak nič nie je ten, čo sadi, ani ten, čo polieva, iba Boh, ktorý dáva vzrast. No ten, čo sadi, a ten, čo polieva, patria k sebe, ale každý dostane odmenu podľa vlastnej práce. My sme totiž Boží spolupracovníci; vy ste Božia roľa a Božia stavba. Podľa Božej milosti, ktorá mi bola daná, ako múdry staviteľ položil som základ a iný ďalej na ňom stavia; ale každý nech si dá pozor, ako na ňom stavia. Nik totiž nemôže položiť iný základ než ten, ktorý je už položený, a tým je Ježiš Kristus.

Jedine Boh dáva vzrast – my sme však dostali účasť. Dva obrazy – pole a stavba – nám hovoria dve skutočnosti: tá prvá, že všetky naše námahy majú patriť Bohu a tiež to, že ak chceme budovať ľudí, musíme ich priviesť ku Kristovi, iba na ňom sa môžu vybudovať.

Slovo Cirkvi

JÁN PAVOL II., CHRISTIFIDELES LAICI (UPRAVENÉ)

1. Podobenstvo evanjelia hospodárovi, ktorý hľadá robotníkov do svojej vinice otvára náš pohľad na veľké zástupy mužov a žien, ktorých On volá a posiela, aby v nej pracovali: vinicou je celý svet (por. Mt 13,38), ktorý podľa Božieho plánu musí byť premenený pre definitívny príchod Kráľovstva.

Odkedy nám Kristus povedal toto podobenstvo, odvtedy zaznieva toto volanie v dejinách ďalej: "Chodte aj vy do mojej vinice." Obracia sa na každého človeka, ktorý prichádza na tento svet. Chodte aj vy. Volanie je adresované nielen pastierom, kňazom, rehoľníkom. Ono zahŕňa všetkých. Aj laici sú osobne Pánom povolaní a prijímajú od neho poslanie pre Cirkev a pre svet. Gregor Veľký pripomína túto skutočnosť, keď káže ľudu a takto komentuje podobenstvo o vinici: "Preskúmajte, najmilší bratia, svoj spôsob života a vidte, či ste už Pánovými robotníkmi. Každý jeden z vás nech premyslí, čo robí a nech rozmýšľa, či slúži Pánovej vinici."²

... Duch naďalej obnovuje Cirkev tým, že v mnohých laikoch vzbudzuje nové impulzy ku svätosti a k účasti. Svedectvom toho je - medziiným - nový štýl spolupráce medzi kňazmi, rehoľníkmi a laikmi; spolupôsobenie v liturgii, v hlásaní Božieho slova a v katechéze; mnohé služby, zverené laikom a nimi prevzaté; mnohoraké vznikanie skupín, spolkov a duchovných spoločenstiev, ako aj spoločných iniciatív laikov ... treba pestovať nové povedomie darov a zodpovednosti všetkých laikov a každého jednotlivo za poslanie a budovanie spoločenstva Cirkvi ... tento svet vinicou, kde rôznosť situácií a problémov je veľká a vyznačuje sa rýchlymi zmenami.

FRANCESCO MOTTO, DON BOSCO: AD OGNI UOMO LA SUA MISSIONE

Podľa dona Bosca každý človek má trojité povolanie, ktoré má nasledovať: v prvom rade "povolanie žiť uprostred pozemských skutočností": zarábať na svoje živobytie a prispievať k kultúrnemu a duchovnému pozdvihnutiu seba a iných; potom "povolanie k pokroku": jeho úlohou je prispievať k rozvoju a zdokonaľovaniu spoločnosti; a napokon tretie je "povolanie k osobitnému cieľu: to jest začlenenie vlastného konania, vlastnej skúsenosti do Božieho plánu a tak odpovedať na to najdôležitejšie povolanie, ktorým je dostať sa do blaženej večnosti: "žiť" dnes ako "Božie dieťa", aby sme sa z neho definitívne "tešili" v nebi. Lebo katechizmus učí, že "Boh nás stvoril, aby sme ho poznali, milovali, slúžili mu v tomto živote a potom sa z neho tešili v budúcom raji". Takto by sa zdalo, že pozemský život by mohol byť chápaný len ako jednoduchá púť do večnosti. Avšak v živote dona Bosca prevládla prítomnosť Boha. Boh je prítomný, keď ako mladý človek rozhoduje o svojej budúcnosti, keď sa ako dospelý stáva vychovávateľom mladých ľudí, keď sa začiatkom päťdesiatych rokov stavia stotožní s obranou viery proti protestantom, keď v tých istých rokoch a neskôr preberá úlohu spisovateľa a náboženského vydavateľa pre ľudové vrstvy; keď v šesťdesiatych rokoch pracuje pre harmóniu cirkvi a štátu v Taliansku; keď v sedemdesiatych rokoch vysiela svojich misionárov až na "koniec sveta", do Patagónie; keď sa v osemdesiatych rokoch, trpiac, vlečie cez Taliansko, Francúzsko a Španielsko, aby hľadal zdroje pre stavbu chrámu Najsvätejšieho Srdca v Ríme." Presvedčenie, že je pod veľmi zvláštnym tlakom božského, ovláda život dona Bosca, je koreňom jeho najodvážnejších predsavzatí a je pripravené vybuchnúť v nezvyčajných gestách. Viera, že je Pánovým nástrojom pre veľmi jedinečné poslanie, bola v ňom hlboká a pevná" (P. Stella).

Naša situácia

1. Hľadám vo svojom živote Božiu prítomnosť? Prečo? Preto, aby mi pomohol, aby som sa cítil uistený? Alebo preto, aby som vnímal, k čomu ma v každodennosti pozýva?
 2. Je môj apoštolát realizáciou, prácou alebo spolupracou? Viem radostne spolupracovať aj keď nevidím výsledky?
 3. Ktoré oblasti „vinice“ sa dnes prudko zmenili? Vnímame a reagujeme na tieto zmeny ako náš otec don Bosco?
 4. Aká je rozmanitosť spolupráce s Bohom v jednotlivých etapách života? Vnímame ju, rozvíjame ju?
- *Toto sme poznali a hlbšie si uvedomili*
 - *Toto by sme mohli zmeniť v našej životnej praxi*